

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี

Personal Financial Planning for Working Age Population in Chonburi

สมบูรณ์ สารพัด,
ศิรินุช อินละคร และ ชไมพร ชินโชติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**Somboon Saraphat,
Sirinuch Inlakorn and Chamaiporn Chinnachot**
Kasetsart University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: somboon.sar@ku.th

บทคัดย่อ

การวางแผนทางการเงินเป็นส่วนที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ เพราะเป็นหลักประกันถึงความมั่นคงของชีวิต บุคคลอื่นจะนำมาซึ่งความผาสุกและเพิ่มคุณภาพชีวิต งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประเภทของการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล (การวางแผนเพื่อสร้างความมั่งคั่ง ปกป้องความมั่งคั่ง เพิ่มพูนความมั่งคั่ง และส่งมอบความมั่งคั่ง) ของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเก็บข้อมูลจากการสุ่มกลุ่มคนวัยทำงานในชลบุรี คนเพื่อตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล ที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี เลือกใช้มากที่สุดคือ การสร้างความมั่งคั่ง (ผ่านการวางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน) โดยอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลให้ประเภทการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันทั้งสี่ด้าน เพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อประเภทการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างด้านการสร้างความมั่งคั่ง นอกจากนี้ สถานภาพที่แตกต่างกันส่งผลให้การตัดสินใจวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันในด้านการปกป้องความมั่งคั่ง

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล; การเงินส่วนบุคคล; ประชากรวัยทำงาน

Abstracts

Financial Planning is essential part for human because it provides wealth secure of individual life in which it will bring wellbeing and enhance quality of life. The objectives of this research study were to: 1) study the types of personal finance planning (planning for wealth creation, wealth production, wealth accumulation, and wealth distribution) of workers in Chonburi, and 2) compare the difference between the types of personal finance planning categorized by sex, age, marital status, education level, and average income. A total of 400 workers in Chonburi were randomly chosen to complete a questionnaire. The statistical analysis used in this research consisted of percentage, mean, standard deviation, and One-way ANOVA. The findings revealed that the type of personal financial planning mostly chosen by the workers in Chonburi is to create wealth (through saving plan, expenditure control plan, and debt management plan). In addition, it was found that the difference in age, average income, and education level resulted in the difference in all four types of personal financial planning. However, personal financial planning in terms of wealth creation is also different according to different genders. Moreover, the difference in marital status affected a decision making to plan personal finance for wealth protection.

Keywords: Personal Financial Planning; Personal Finance; Working age Population

บทนำ

เป้าหมายทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์เพราะส่วนใหญ่คนเรามีรายได้จำกัด การวางแผนทางการเงินสามารถแตกต่างกันได้ ตามปัจจัยของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอาจมีส่วนช่วยให้บุคคลจัดการการเงินได้ดียิ่งขึ้น การวางแผนการเงินจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคนในทุกช่วงชีวิต โดยเฉพาะวัยทำงาน เป็นวัยที่มีรายได้หลักจากการทำงาน ดังนั้นจึงควรมีการแผนทางการเงินเพื่อประโยชน์ในอนาคต ได้แก่ เพื่อสร้างความมั่งคั่ง ปกป้องความมั่งคั่ง เพิ่มพูนความมั่งคั่ง และส่งมอบความมั่งคั่ง (ศิรินุช อินละคร, 2552 : 45); (Adem and Melek, 2010 : 503-522) ; (Brian, 2010 : 1-13); (Sherman and Suzanne, 2010 : 1-21) ; (Glenn and Mary, 2013 : 79-88); (Panthongkhum and Numniem, 2016 : 1890-1900)

(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2559 : 24) ได้เปิดเผยข้อมูลการใช้บัตรเครดิตในเดือนธันวาคม 2559 ว่ามีจำนวนบัตรเครดิตทั้งสิ้น 23,151,614 ล้านบัตร ปริมาณการใช้จ่ายเท่ากับ 190,081.19 ล้านบาท และมียอดสินเชื่อคงค้างเท่ากับ 358,872.60 ล้านบาท ซึ่งหากเทียบกับเดือนที่ผ่านมาจะพบว่าจำนวนบัตรเครดิต ปริมาณการใช้จ่าย และ ยอดสินเชื่อคงค้าง มีแนวโน้มที่สูงเพิ่มขึ้นทุกเดือน และ (สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี, 2559 : 17) ได้เปิดเผยข้อมูลสถิติรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนในจังหวัดชลบุรี แสดงให้เห็นว่าครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนเท่ากับ 27,257 บาทค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนเท่ากับ 24,182 บาทหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 149,192 เมื่อคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้เท่ากับ 88.72 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่สูงและน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

บุคคลมีความสำคัญอย่างยิ่งจึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี โดยทำการศึกษาทั้งประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีเลือกใช้ และเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สาเหตุที่ทำการวิจัยกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากตัวเลขของสำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรีที่แสดงให้เห็นร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้เท่ากับ 88.72 ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูง สะท้อนถึงกลุ่มคนในจังหวัดชลบุรีจำเป็นต้องมีความระมัดระวังในการวางแผนใช้จ่ายทางการเงิน และจังหวัดชลบุรีเป็นหนึ่งในสามจังหวัดในภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา) ที่รัฐบาลมีนโยบายจัดทำโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) เพื่อให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยจะส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ด้วยการแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเขตพัฒนาเมือง ชลบุรีจึงจัดเป็นเมืองเศรษฐกิจเมืองหนึ่งของไทยเพราะเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมต่างๆ และยังเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่สำคัญอีกด้วย การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักวางแผนทางการเงินเพื่อสามารถให้คำแนะนำหรือวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมให้กับลูกค้าได้ และยังเป็นประโยชน์ต่อสถาบันทางการเงินเพื่อสามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล ทั้งในด้านตัวบุคคล ด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีเลือกใช้
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เน้นเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อนำมาทดสอบสมมติฐานทางสถิติ เป็นหลัก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของประชากรวัยทำงานช่วงอายุ 15-60 ปีในจังหวัดชลบุรี มีจำนวนที่ไม่ทราบแน่ชัด และไม่ทราบค่าสัดส่วนประชากร ประชากรวัยทำงานมีการซื้อทรัพย์สินต่างๆ วางแผนลงทุน จะต้องวางแผนทางการเงินในหลายเรื่อง ได้แก่ การวางแผนสร้างครอบครัว วางแผนการออมและการลงทุน วางแผนประกัน วางแผนเพื่อเกษียณ ตลอดจนการวางแผนภาษีเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่างเกิดจากการใช้สูตรการคำนวณของคอกแรน

ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้จำนวน 385 คน แต่เก็บ 400 เพราะจะทำให้ความคลาดเคลื่อนลดลง และสุ่มตามความสะดวก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีจำนวน 400 คน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (โดย 5 หมายถึงมีระดับการปฏิบัติตามประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด และ 1 หมายถึงระดับการปฏิบัติตามประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลน้อยที่สุด) วิธีการแปลผลได้ใช้เกณฑ์การให้ระดับค่าเฉลี่ย (วิชิต อ้วน, 2553 : 18) โดยระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 อยู่ในเกณฑ์มาก ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 อยู่ในเกณฑ์น้อย และระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการศึกษา โดยการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนํานิยามเชิงทฤษฎี และโครงสร้างการสร้างข้อคำถามควบคู่กับแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตามที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม โดยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามเฉพาะที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) ระหว่าง 0.6 - 1 มาใช้ในแบบสอบถาม โดยหลังจากที่ได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและมีการปรับปรุงแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับประชากรวัยทำงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเชื่อถือได้หรือความสอดคล้องภายในของชุดแบบสอบถาม ผลการทดสอบได้ผลคืออยู่ระหว่าง 0.806-0.920

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive statistical analysis) เพื่อศึกษาประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ส่วนสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่สถิติ Independent sample t-test และ One way ANOVA F-test เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินตามปัจจัยส่วนบุคคลและใช้ LSD (Least Significant Difference) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดการวางแผนการเงินของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม และทั้งนี้การแบ่งประเภทการวางแผนทางการเงินของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นยังครอบคลุมแนวคิดของของ (สุขใจ น้ำผุด และ อนุชนาฏ เจริญจิตรกรรม, 2551 : 24) โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) กล่าวถึงขั้นตอนในการวางแผนการเงินที่นำไปสู่ความมั่งคั่งและอิสรภาพทางการเงินไว้ โดยแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) ด้วยการวางแผนการใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน เพื่อให้มีเงินออม และทำการวางแผนการออมเงินต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) จากภาวะความเสี่ยงต่างๆ ได้แก่ เหตุการณ์ไม่คาดฝันอย่างอุบัติเหตุหรือเจ็บไข้ได้ป่วย การตกงาน เป็นต้น บุคคลจึงควรมีการปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) เพื่อจัดการความเสี่ยงต่างๆ ด้วยการวางแผนประกันซึ่งจะช่วยบรรเทาความสูญเสียทางการเงินได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนั้นการมีเงินไม่พอใช้ในวัยเกษียณก็จัดเป็นความเสี่ยงอย่างหนึ่งของบุคคล ดังนั้นบุคคลควรมีการปกป้องความมั่งคั่งด้วยการวางแผนเกษียณอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 3 เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) โดยการวางแผนลงทุน นอกจากนั้นการวางแผนภาษี เมื่อเสียภาษีน้อยลงจะมีเงินออมและลงทุนเพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) ได้แก่วางแผนมรดก ซึ่งเป็นการบริหารจัดการความมั่งคั่งเพื่อให้สิ่งที่สร้างสมและเก็บรักษามาตลอดชีวิตถูกจัดสรรหรือแบ่งปันให้กับผู้อื่นตามที่บุคคลต้องการ เช่น การบริจาคให้มูลนิธิ องค์กรสาธารณกุศล ผู้ที่มีน้อยหรือด้อยโอกาส เป็นต้น

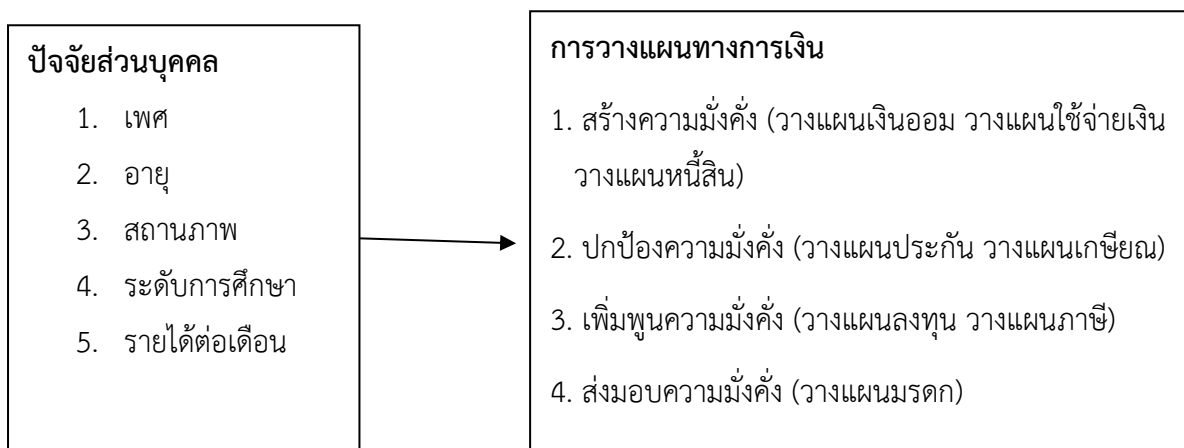
งานวิจัยหลายชิ้นที่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยสามารถสรุปแยกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้ดังนี้

ปัจจัยด้านเพศ ผลงานวิจัยของ (พัฒน์ ทองพึ้ง, 2555 : 41) (สนทยา เขมวรัตน์และดวงใจ เขมวรัตน์, 2552 : 29) (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) (วรลักษณ์ ลิ้มกาญจนา และคณะ, 2563 : 28-45) พบว่าเพศมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในขณะที่ผลงานวิจัยของ (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) ที่พบว่าเพศไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านอายุ ผลงานวิจัยของ (สนทยา เขมวรัตน์และดวงใจ เขมวรัตน์, 2552 : 29) (ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) (พัฒน์ ทองพึ้ง, 2555 : 41) และ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) พบว่าอายุที่แตกต่างกันมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ในขณะที่ผลงานวิจัยของ (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) (จุฑามาส อังษร, 2553 : 38) และ (สนทยา เขมวรัตน์ และ ดวงใจ เขมวรัตน์, 255 : 29) (สนทยา เขมว

รัตน์และดวงใจ เขมวรัตน์, 2552 : 29) พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านอายุไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านสถานภาพสมรส ผลงานวิจัยของ (พัฒน์ ทองพึ้ง, 2555 : 41) (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิษฐา จีวพัฒนกุลและคณะ, 2554: 178-194) (วิไล เอื้อฉัตร, 2556: 32) (วรลักษณ์ ลิ้มกาญจนา และคณะ, 2563 : 28-45) พบว่าปัจจัยด้าน สถานภาพสมรส มีผลต่อระดับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ส่วนผลการศึกษาของ (กิตติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสถานภาพสมรสไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่าระดับการศึกษามีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ได้แก่งานวิจัยของ (กิตติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) (ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิษฐา จีวพัฒนกุลและคณะ, 2554 : 178-194) และ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) แต่ผลวิจัยของ (กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555 : 24) และ (ฐาปณี ไตรทอง, 2555 : 76) พบว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลงานวิจัยของ (ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิษฐา จีวพัฒนกุลและคณะ, 2554 : 178-194) (กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555 : 24) และ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล แต่ผลงานวิจัยนี้ของ (กิตติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) และ (สนทยา เขมวรัตน์ และ ดวงใจ เขมวรัตน์, 2556 : 29) พบว่าเงินเดือนไม่มีผลกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาได้ตามแผนภาพที่ 1 จากกรอบแนวคิดข้างต้น จึงตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า “ประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน”

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 50 อายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี (ร้อยละ 61.25) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 33.75) ร้อยละ 58.75 มีสถานภาพโสด ศึกษาในระดับระดับปริญญาตรีร้อยละ 59.25 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์วิจัยจำแนกได้ดังนี้

1. ประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีเลือกใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล 4 ด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทั้งหมด 4 ด้านในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่งคือ การสร้างความมั่งคั่ง เท่ากับ 3.45 อันดับสองคือการปกป้องความมั่งคั่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 อันดับสามคือการเพิ่มพูนความมั่งคั่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และลำดับสุดท้ายคือ การส่งมอบความมั่งคั่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ผลการวิเคราะห์เมื่อแยกตามคำถามรายข้อและแยกตามประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแสดงในตารางที่ 1

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประเภทการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ขณะที่เพศที่แตกต่างกันส่งผลให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างเฉพาะด้านการสร้างความมั่งคั่งเท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 3 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีการวางแผนทางการเงินในด้านการสร้างความมั่งคั่ง การปกป้องความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่งแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอายุอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลตามสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ (ตารางที่ 4) พบว่าประเภทการวางแผนทางการเงิน ด้านการปกป้องความมั่งคั่ง สถานภาพโสด มีระดับด้านการปกป้องความมั่งคั่งแตกต่างจากสถานภาพ สมรสและหม้าย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของประเภทของการวางแผนทางการเงินแยกตามรายข้อคำถาม

ประเภทของการวางแผนทางการเงิน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
การสร้างความมั่งคั่ง			
1. ท่านสามารถบริหารเงินสดให้มีไว้ใช้เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันในแต่ละเดือนและไม่เกิดปัญหาเงินขาดมืออยู่เสมอ	3.51	0.93	มาก
2. กรณีท่านมีเงินสดเหลือสำรอง ท่านจะนำไปก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น นำเงินไปฝากกับธนาคารหรือนำไปซื้อตราสารระยะสั้นต่าง ๆ หรือนำไปซื้อทองคำ	3.53	0.95	มาก
3. กรณีท่านมีเงินไม่พอใช้ ท่านมีวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสม คือ หารายได้เพิ่มหรือลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น	3.46	0.94	มาก
4. ท่านมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจาก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เนื่องจากได้ตรงต่อแล้วมีความจำเป็นและมีความสามารถในการชำระหนี้ได้	3.31	1.08	ปานกลาง
5. ท่านได้มีการพิจารณาความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และระยะเวลาการผ่อนชำระหนี้ของท่านอยู่เสมอ	3.38	1.08	ปานกลาง
6. ท่านมีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน	3.55	0.98	มาก
7. หากท่านคิดจะใช้บริการสินเชื่อเพิ่มเติมก็เพราะท่านคํานึงว่าจะทำให้เกิดความคล่องตัวทางการเงินหรือทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินเร็วขึ้น	3.46	1.02	มาก
การสร้างความมั่งคั่ง โดยรวม	3.45	1.00	มาก
ปกป้องความมั่งคั่ง			
8. ท่านมีการพิจารณาทำประกันชีวิตและสุขภาพเพราะต้องการบรรเทาความเดือดร้อนจากค่ารักษาพยาบาลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	3.58	0.96	มาก
9. ท่านมีการพิจารณาทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ทางการเงิน เช่น เป็นแหล่งเงินออมที่ให้ดอกผลของท่าน	3.43	0.95	มาก
10. ท่านมีการพิจารณาทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อนำไปใช้ลดหย่อนภาษีของ ท่าน	3.48	0.98	มาก

11.ท่านคิดว่าท่านมีการทำประกันชีวิตและสุขภาพสำหรับตนเอง ครอบคลุมความเสี่ยงเพียงพอแล้ว	3.36	0.99	ปานกลาง
12.ท่านสามารถสะสมเงินไว้ใช้หลังเกษียณได้จากหลายแหล่ง เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เงินฝากธนาคารหรือรายได้จากธุรกิจส่วนตัว	3.39	0.98	ปานกลาง
13.ปัจจุบันท่านให้ความสำคัญกับการออมเงินและสินทรัพย์ทางการเงินของท่านเพื่อไว้ใช้สำหรับหลังเกษียณ	3.46	1.01	มาก
14.ท่านมีการประมาณการถึงจำนวนเงินที่ต้องใช้ดำเนินชีวิต (ต่อเดือน) หลังเกษียณ โดยไม่ทำให้คุณภาพชีวิตของท่านลดลงจากช่วงก่อนการเกษียณมากนักอยู่เสมอ	3.41	1.01	มาก
15.ท่านมีการวางแผนสำหรับเงินส่วนที่ต้องใช้ในยามฉุกเฉินช่วงหลังเกษียณของท่าน เช่น ค่ารักษาพยาบาล	3.44	1.01	มาก
การปกป้องความมั่งคั่ง โดยรวม	3.44	0.99	มาก
เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนการลงทุน วางแผนภาษี)			
16.ท่านมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนของท่านและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุนของท่าน	3.42	0.91	มาก
17.ท่านมีการพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หรือมีการควบคุมความเสี่ยงเป็นอย่างดีแล้วในการลงทุนของท่าน	3.51	0.85	มาก
18.ท่านมีการนำเงินหรือสินทรัพย์ไปใช้ลงทุนและสามารถทำให้เกิดผลออกเงยได้ เช่น พันธบัตร หุ้น ลงทุนในธุรกิจส่วนตัว	3.30	1.00	ปานกลาง
19.ท่านรู้ประเภทของรายได้ รู้ค่าใช้จ่ายที่หักภาษีได้ รู้ค่าลดหย่อนเพื่อลดภาษี	3.48	0.89	มาก
20. ท่านรู้วิธีการคำนวณภาษี และรู้ช่องทางการยื่นภาษี	3.44	1.00	มาก
เพิ่มพูนความมั่งคั่ง โดยรวม	3.43	0.93	มาก
การส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก)			
21.ท่านทราบว่าตนเองมีทรัพย์สินและหนี้สินอะไร จำนวนเท่าไรและอยู่ที่ไหน	3.71	0.91	มาก
22.ท่านมีการจัดบันทึกมีทรัพย์สินและหนี้สินอะไร จำนวนเท่าไรและอยู่ที่ไหน	3.48	0.95	มาก

23. ท่านศึกษาการทำพินัยกรรมและคิดจะจัดทำพินัยกรรมของตนเอง	3.06	1.04	ปานกลาง
24. ท่านทราบว่ากรณีที่ท่านจากไปโดยไม่ได้ทำพินัยกรรมทิ้งไว้ หรือมีพินัยกรรมแต่หาไม่พบแล้ว ทรัพย์สินของท่านจะถูกจัดสรรให้แก่ทายาทตามลำดับและตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนด	3.44	1.05	มาก
25. ท่านไม่ทราบว่าปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดเก็บภาษีมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558	3.40	1.03	ปานกลาง
การส่งมอบความมั่งคั่ง โดยรวม	3.42	0.99	มาก

การเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ (ตารางที่ 5) ด้านการเพิ่มความมั่งคั่งและการส่งมอบความมั่งคั่ง พบว่าการศึกษาทุกระดับมีประเภทการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	การสร้าง ความมั่งคั่ง	การปกป้อง ความมั่งคั่ง	การเพิ่มพูน ความมั่งคั่ง	การส่งมอบความ มั่งคั่ง
เพศ	2.05*	1.50	0.53	0.73
อายุ	10.71*	4.57*	4.36*	4.75*
สถานภาพสมรส	2.06	3.90*	1.00	2.39
ระดับการศึกษา	21.96*	6.82*	13.16*	6.11*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	8.73*	5.05*	4.34*	4.08*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

อายุ	การสร้างความมั่งคั่ง					การปกป้องความมั่งคั่ง				
	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)
(1) ต่ำกว่า 20 ปี	2.79		_*	_*	_*	2.96		_*	_*	_*
(2) 20-30 ปี	3.47			-	-	3.46			-	-
(3) 31-40ปี	3.58				-	3.52				-
(4) 40 ปีขึ้นไป	3.68					3.56				
อายุ	การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง					การส่งมอบความมั่งคั่ง				
	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)
(1) ต่ำกว่า 20 ปี	3.04		-	_*	_*	2.98		_*	_*	_*
(2) 20-30 ปี	3.40			-	-	3.42			-	-
(3) 31-40ปี	3.53				-	3.49				-
(4) 40 ปีขึ้นไป	3.60					3.59				

หมายเหตุ: * หมายถึงนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามสถานภาพสมรสเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

การปกป้องความมั่งคั่ง	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)
(1) โสด	3.54		_*	_*	+
(2) สมรส	3.35			+	+
(3) หม้าย	2.94				-
(4) หย่าร้าง	3.14				

หมายเหตุ: * หมายถึงนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ (ตารางที่ 6) ด้านการสร้าง ความมั่งคั่งพบว่ากลุ่มผู้มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท มีการวางแผนสร้างความมั่งคั่ง การปกป้องความมั่งคั่งและการส่งมอบความมั่งคั่ง ที่มากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ อีกด้วย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามระดับ การศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	การสร้าง ความมั่งคั่ง					การปกป้องความมั่งคั่ง				
	ค่าเฉลี่ย	(1	(2)	(3	(4)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)
		)		)						
(1) ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	2.19		_*	_*	_*	2.65		_*	_*	_*
(2) มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.12			_*	_*	3.25			_*	_*
(3) ปริญญาตรี	3.55				-	3.48				-
(4) สูงกว่าปริญญาตรี	3.73					3.64				
ระดับการศึกษา	การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง					การส่งมอบความมั่งคั่ง				
	ค่าเฉลี่ย	(1	(2)	(3	(4)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)
		)		)						
(1) ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	2.48		_*	_*	_*	2.76		_*	_*	_*
(2) มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.17			_*	_*	3.25			-	_*
(3) ปริญญาตรี	3.47				_*	3.44				_*
(4) สูงกว่าปริญญาตรี	3.69					3.63				

หมายเหตุ: * หมายถึงนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การสร้างความมั่งคั่ง						การปกป้องความมั่งคั่ง					
	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) ต่ำกว่า 20,000 บาท	3.31		_*	+	-	_*	3.37		-	+	+	_*
(2) 20,001-30,000 บาท	3.56			+*	+	_*	3.53			+*	+	_*
(3) 30,001-40,000 บาท	3.30				-	_*	3.28				-	_*
(4) 40,001-50,000 บาท	3.43					_*	3.30					_*
(5) มากกว่า 50,000 บาท	4.11						3.96					
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง						การส่งมอบความมั่งคั่ง					
	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) ต่ำกว่า 20,000 บาท	3.31		-	-	-	_*	3.32		-	+*	-	_*
(2) 20,001-30,000 บาท	3.41			+	-	_*	3.48			+	-	_*
(3) 30,001-40,000 บาท	3.37				-	_*	3.27				-	_*
(4) 40,001-50,000 บาท	3.59					-	3.59					-
(5) มากกว่า 50,000 บาท	3.90						3.81					

หมายเหตุ: * หมายถึงนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลให้ประเภทการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันทั้งสี่ด้านที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลนั้นส่งผลต่อความแตกต่างที่จะเลือกประเภทในการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน โดยแบ่งแยกตามปัจจัยได้ดังนี้

ปัจจัยด้านเพศ งานวิจัยฉบับนี้พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีประเภทการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านการสร้างความมั่งคั่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เท่านั้นส่วนด้านการปกป้องความมั่งคั่ง การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่งไม่แตกต่างกันตามเพศสอดคล้องกับสมมติฐานและผลงานวิจัยของ (พัฒน์ ทองพิง, 2555 : 41) และงานวิจัยของ (สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์, 2552 : 29) อย่างไรก็ตามผลวิจัยนี้ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ (กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) ที่พบว่าเพศไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านอายุ งานวิจัยฉบับนี้พบว่าอายุที่แตกต่างกันมีประเภทการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในทุกด้าน ได้แก่ด้านการสร้างความมั่งคั่ง ด้านการปกป้องความมั่งคั่ง การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (สนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์, 2552 : 29) (ฐานิศร์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) และ (พัฒน์ ทองพิง, 2555 : 41) แต่ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ (กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านอายุไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (จุฑามาส อังษร, 2553 : 38) และ (สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์, 2552 : 29) ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่อายุไม่มีผลกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ปัจจัยด้านสถานภาพสมรส งานวิจัยนี้พบว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีประเภทการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เพียงด้านเดียวคือด้านการปกป้องความมั่งคั่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (พัฒน์ ทองพิง, 2555 : 41) (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิษฎา จิวพัฒนกุล และคณะ, 2554 : 178-194) และ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ (กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553 : 26) ที่พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสถานภาพสมรสไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา งานวิจัยนี้พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในทุกด้าน ได้แก่ด้าน การสร้างความมั่งคั่ง การปกป้องความมั่งคั่ง การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของ (กิจติพร สิริพันธ์, 2553 : 26) ที่ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และ (ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิญา จีพัฒน์กุล และคณะ, 2554 : 178-194) และงานวิจัยของ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ (กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555 : 24) ที่พบว่าปัจจัยด้านการศึกษามีผลต่อการออมของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และ (ฐาปณี ไตรทอง, 2555 : 76) ที่พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน งานวิจัยนี้พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลกระทบวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในทุกด้าน ได้แก่ด้านการสร้างความมั่งคั่งการปกป้องความมั่งคั่ง การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553 : 15) พบว่า ระดับรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงทางการเงินที่แตกต่าง และงานวิจัยของ (พิกุล ปัญญา, 2554 : 67) (อภิญา จีพัฒน์กุลและคณะ, 2554 : 178-194) (กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555 : 24) และ (วิไล เอื้อฉัตร, 2556 : 32) แต่ผลงานวิจัยนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ (กิจติพร สิริพันธ์, 2553 : 26) ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (สนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์, 2552 : 29) ที่พบว่าเงินเดือนไม่มีผลกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่าประชากรวัยทำงานให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่งคั่งสูงสุด และปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินที่ต่างกัน ทำให้เข้าใจรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลใดบ้าง นำไปสู่การให้ความรู้ที่เหมาะสมกับบุคคลแต่ละกลุ่มเพื่อให้ตระหนักถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคล อย่างไรก็ตามยังมีหลายปัจจัยที่อาจมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ดังนั้นนักวิจัยท่านอื่น ควรศึกษาในประเด็นนี้เพิ่มเติมเพื่อให้เกิดคุณค่าทางวิชาการมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยพบว่า ประชากรวัยทำงานให้ความสนใจด้านวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับมาก แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคล เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย ควรส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงการวางแผนการเงิน

ส่วนบุคคล เช่น การทำสื่อ การประชาสัมพันธ์ การอบรม เป็นต้น โดยมุ่งเป้าไปที่คนที่มีการศึกษาต่ำ คนที่อายุน้อย และรายได้น้อย เพราะกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินน้อยกว่ากลุ่มอื่นอายุ เยอะสนใจมากขึ้น การศึกษาน้อยไม่สนใจ รายได้มากสนใจมาก

3. ข้อเสนอแนะเชิงการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยพบว่าประชากรวัยทำงานให้ความสำคัญกับการวางแผนด้านการสร้างความมั่งคั่งมากที่สุด ได้แก่ การวางแผนเงินออม การวางแผนใช้จ่ายเงิน และการวางแผนหนี้สิน สถาบันการเงินหรือผู้ให้บริการด้านการเงินส่วนบุคคล ควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการข้างต้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จุฑามาส อังษร. (2553). วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อชีวิตวัยเกษียณ. ปรินญาณพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐานิศร์ สุพัฒน์วิชานนท์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ปรินญาณพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐาปณี ไตรทอง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญาณพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). การให้บริการบัตรเครดิตแยกตามประเภทบัตรเครดิต. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ. 5 กุมภาพันธ์ 2560. แหล่งที่มา: <http://www2.bot.or.th/statistics/ReportPage.aspx?reportID=757&language=th>
- พัฒน์ ทองพึ้ง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิกุล ปัญญา. (2554). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัท หลักทรัพย์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตรการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วรลักษณ์ ลิ้มกาญจนา และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมทางการเงิน เพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ภาคใต้. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. 19 (2), 28-45.
- วิไล เอื้อปิยฉัตร. (2556). *ความรู้ทางการเงิน: ตัวกำหนดและผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออม*. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจิต อุ๋อัน. (2553). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศิรินุช อินละคร. (2552). *การเงินบุคคล*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์. (2552). *การวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). *การวางแผนทางการเงินของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี. (2559). สถิติรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนในจังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน ปี พ.ศ. 2558. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2560, แหล่งที่มา: <http://chonburi.nso.go.th/index.php?option=comcontent&view=article&id=246:8-3-2560&catid=102&Itemid=507>
- สุขใจ น้ำผุด และ อนุชนาฏ เจริญจิตรกรรม. (2551). *กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิขญา จีวพัฒน์กุล และคณะ. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 3 (6), 178-194.
- Adem, A. and Melek, E. (2010). An Empirical Investigation for Determining of the Relation Between Personal Financial Risk Tolerance and Demographic Characteristic. *Ege Academic Review*, 10 (2), 503-522.
- Brian, K. (2010). Educating Widows in Personal Financial Planning. *Journal of Financial Counseling and Planning*, 21 (2), 1-13.
- Glenn, M. and Mary, W. (2013). Personal Financial Management Education: An Alternative Paradigm. *Journal of Financial Counseling and Planning*. 15 (2), 79-88.
- Panthongkhum, N. and Numniem, S. (2016). Factors Related to the Behavior of Financial Discipline of Undergraduate Students, Kasetsart University, Kamphaeng Sean Campus. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 9 (2), 1890-1900.
- Sherman H. D. and Suzanne, L. (2010). Quantifying the Economic Benefits of Personal Financial Planning. *Financial Services Review*, 19 (2), 1-21.